A°. 1848. N°. 10[illegible]

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

WOENSDAG 17 MEI.

De prijs der Advertentiën, is van één tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Zullen onze buitenlandsche belangen voortdurend worden verwaarloosd? Wil Nederland zich moedwillig blootstellen om door vreemden te worden verzwolgen?

—

Met den graaf SCHIMMELPENNINCK is thans 's Konings *zesde* minister van Buitenlandsche Zaken afgetreden. Hoe nadeelig deze gedurige verandering van personeel op het bestuur onzer buitenlandsche betrekkingen moet werken, behoeft wel geen betoog! Ook de oppervlakkigste beschouwer beseft wat oordeel daarover in den vreemde geveld wordt, en wat ontzag, wat achting onze regering er geniet. Terwijl min bevriende kabinetten den spot drijven met onze cameleon-ministers, klagen zij, die ons meer genegen zijn, dat zij geene gewigtige onderhandeling kunnen voeren met het bestuur van een Staat, wiens buitenlandsche betrekkingen telkens aan een ander hoofd zijn toevertrouwd. Hoe toch zou men het kunnen wagen belangrijke, soms gevaarlijke openingen te doen aan wie weet welken minister? Het heet dat de Koning eigentlijk zelf onze buitenlandsche zaken bestuurt; maar, in dat geval, waarom verwisselt Z. M. dan zoo onophoudentlijk zijne klerken? Kan deze gedurige verwisseling geacht worden te getuigen van vastberadenheid en doorzigt? Kan men vertrouwen, dat iemand, die zoo veelvuldig van ministers wisselt, minder wisselmoedig zijn zal in zijne meening en besluiten? Voorwaar, het is meer dan tijd, dat de pers zich ernstig uitlate over die ongelukkige zucht des Konings om portefeuilles te willen opdringen aan mannen, die er geene geschiktheid of geene geneigdheid toe bezitten, en die slechts zuchten naar het oogenblik 't welk hen van een drukkenden last ontheffen zal. Eerst was het, na de aftreding van den baron VERSTOLK VAN SOELEN, 's Konings hofmaarschalk, de goede heer VAN KATTENDIJKE, die zich een paar jaren offeren moest, totdat Z. M. eenen *definitiven* minister zou hebben gekozen; daarop moest — die *definitive* keuze nog niet gevestigd zijnde, — de baron SCHIMMELPENNINCK eenige weken lang het *interim* waarnemen; toen daagde die doove kanonnier, een ware diplomatische LAZARUS op; hem volgde, niemand weet nog waarom, een man vreemd aan de diplomatie, NAPOLEON VAN RANDWIJCK, aan wien zijn neef, de secretaris van legatie graaf VAN ZUYLEN, uit Weenen, de eerste beginselen van diplomatischen stijl moest komen leeren! Na eenige weken voldeed ook die NAPOLEON niet meer, en werd graaf SCHIMMELPENNINCK, die zoo gevoegelijk te Londen zat, — men kan begrijpen hoezeer tegen zijnen zin! — met de rustelooze portefeuille van Buitenlandsche Zaken belast. Ook hem ging, na zes of zeven weken geweldig de bazuinen te hebben geblazen, den adem uit, en thans wachten wij onzen *zevenden* minister van Buitenlandsche Zaken in het zevende jaar der regering van WILLEM II.

Intusschen is het algemeen bekend en erkend, dat de meeste onzer buitenlandsche zendingen erbarmelijk bekleed zijn en zeer ontoereikend worden waargenomen. Wij willen vooralsnog geene namen noemen, doch zijn volkomen bereid het te doen, zoodra men het, van regeringswege, waagt de gegrondheid onzer bewering te betwisten. Bij meer dan eene gelegenheid reeds, leed Nederland aanmerkelijke schade ten gevolge onzer meer dan zwakke diplomatie: dit almede is bekend en erkend, en *nogtans* wordt daarin niet voorzien. *Voortdurend* verschijnen er ministers van Buitenlandsche Zaken, wien het aan kennis of karakter ontbreekt om de ongeschiktste diplomaten te verwijderen; ministers, die meenen, zich te kunnen verontschuldigen met hunne *interimaire* betrekking, met hunne *onlangsche* optreding, met hun *kortstondig* bestuur.

Zoo verloopen telkens zes weken en weder zes weken, . . . de regering blijft *bedacht*, en de nulliteiten blijven aan.

Was dit wanbestuur ooit noodlottig voor onze buitenlandsche belangen, het is zulks vooral *thans*, nu gansch Europa in eene onberekenbare crisis verkeert, en wij — zwakke staat — door allerlei gevaar bedreigd zijn. Terwijl wij dus met de uiterste zorgvuldigheid behoorden na te gaan wat om ons voorvalt, terwijl wij onze buitenlandsche zendingen aan de bekwaamste diplomaten moesten opdragen, behouden wij op meer dan één hoofdpunt eene volslagene nulliteit, die slechts in de rustigste tijden genoegzaam was vorstelijke huwelijken of geboorten mede te deelen en te berigten wat op dit of dat hoffeest voorviel!

Thans, nu het niet meer geldt een buitenlandsch kabinet, maar ook den geest eener vreemde natie te bestuderen, denzelven zoo veel mogelijk ten onzen voordeele te stemmen, tegen de eerste verschijnselen van vijandige bedoelingen te waarschuwen, er maatregelen tegen te beramen, allerwege steun te zoeken tegen overmoed en overmagt, thans behouden wij, ... maar wij willen geene namen noemen, in de hoop, dat zoo al niet in de Kamer, dan toch onder de natie stemmen genoeg zullen opgaan, om de ten deze *onverschoonbare* regering TE NOPEN dat aan deze noodlottige ergernis nu *onvertraagd* een einde worde gesteld.

Het is een nationaal euvel, waaraan wij sints lang lijden, dat onverstandig, dat ziekelijk ontzag voor personen en familiën, ten koste van het algemeen. Men laat de belangrijkste betrekkingen in de ongeschiktste handen, ... omdat zij er nu eens in zijn, en omdat die man zijn post behoeft om er van te leven, en omdat hij eene vrouw en eene lading kinderen te voeden heeft.

Dit is niet alleen dwaas, maar het is onvergefelijk in eenen staatsman, die het algemeen belang *moet* voorstaan, en *straf verdient* bijaldien hij het ten gunste van dezen of genen persoon verloochent.

Daaraan moet een einde komen, bijaldien men 's lands ondergang verhoeden wil.

De omstandigheden zijn ernstig en dreigend; veel ernstiger en dreigender dan men denkt. Hij die steeds binnen de muren zijner stad of binnen de grenzen des lands verkeerde, hij kent Europa niet, hij weet niet wat geest er woelt en welligt ieder oogenblik een onverwachten uitslag geven kan. Lang reeds voor de uitbarsting der Fransche revolutie waarschuwden wij voor de dreigende democratie en het heilloos communismus, 't welk in Europa den bodem doorwroette. Men waande zich wijzer in zijne pruik en leunstoel, want men had langer geleefd — dat is, in Nederlandschen zin — langer pijpen of cigaren gerookt, langer soldaten gedrild, consulten gegeven of prulredenen in de Kamer gehouden!

Ziedaar de ervaring en de kennis die in Nederland heerschen, en waarmede zoo menigeen straffeloos kan pralen. Maar hoe velen kennen er Europa anders dan uit de courant? hoe velen hebben er de vreemde landen bezocht, de naburige volken persoonlijk gadegeslagen? En nogtans zal iedereen u vertellen wat hij politisch, wat hij diplomatisch noodig acht . . . doctor MENSO, uit Rhenen, of mijnheer SMIT, van de Zaan, zullen, zoo gij wilt, over buitenlandsche politiek en gezantschappen peroreren, maar wat »een dagbladschrijver" zegt, die door geene eerzame burgers van ik weet niet welken achterhoek benoemd werd, om over alles en nog wat anders in de Kamer te gaan babbelen, wat een

»dagbladschrijver" zegt, die staatsbestuur en volksgeest, welligt door geheel Europa beoefende en gadesloeg, wat heeft dat te beduiden?

»*Wij* worden er voor betaald," zeggen onze behouders, in het kabinet en in de Kamer; »*wij* moeten het dus wel beter weten, wij zullen wel zorgen dat alles behoorlijk ga." Zoo verloren wij België; zoo worden wij met schulden overstelpt; zoo leden wij allerlei schade en ondervonden wij allerlei achteruitgang, — en zoo zullen wij aldra welligt ook onze nationaliteit verliezen.

Want hoe gerust men ook in Nederland wane te mogen voortdommelen, en welke fraaije verbeeldingen men zich ook moge voorspiegelen van het ontzag, de bewondering en de genegenheid die men buiten 's lands voor Nederland koestert: WIJ WORDEN BUITEN 'S LANDS DOOR OVERMOED EN OVERMAGT BEDREIGD.

»Volksvertegenwoordigers" — *sit venia verbo* — gij die zoo lijdzaam toezaagt dat ons departement van Buitenlandsche Zaken aan 's Konings hofmaarschalk, aan 's Konings adjudant (den dooven kanonnier) vertrouwd werd, zult gij *nu* ook welligt genoegen nemen, wanneer het aan 's Konings stalmeester wordt toevertrouwd?

Waarom toch niet de voormalige gouverneur van Overijssel, zoo goed als de voormalige gouverneur van Gelderland? graaf JAN VAN RECHTEREN zoo goed als graaf NAPOLEON VAN RANDWIJK?!

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Weenen, 11 mei. De Keizer laat in zijne hofhouding zeer aanzienlijke bezuinigingen bewerkstelligen, vermits de bij den aanstaanden rijksdag voor te stellen civiele lijst voor het keizerlijk huis zeer matig moest worden gesteld, om ook de overige klassen des volks tot opofferingen geneigd te maken. De stallen waarin men 300 paarden telde, worden op 100 stuks verminderd, de overige paarden worden aan het leger gegeven; tegelijk vervalt het gebruik der hofekwipaadje door hofbeambten, hetgeen veel ontevredenheid verwekte. Alle hofkeukens worden tot eene enkele teruggebragt en een groot aantal hofbedienden wordt gepensioneerd.

Berlijn, 12 mei. In Posen wordt inderdaad met de ontwapening een begin gemaakt. Op het artillerieplein staat reeds al de op de Polen buit gemaakte artillerie: 11 kleine kanonnen en 3 kleine houwitsers, die men met ezels bespannen had. De generaal *Pfuel* geeft over de laatste gebeurtenissen het volgende van den 11den mei gedagteekende berigt: »De luitenant-generaal *von Wedell* heeft bij Piatkowoczarne, waar de kapitulatie plaats zoude hebben, slechts 35 ongewapende insurgenten gevonden. Al de andere hadden zich verspreid, en volgens heden ontvangene berigten, trokken zij in afzonderlijke troepen rond, ten deele ongewapend, verkochten hunne paarden en gaven zich aan plundering en allerlei ongeregeldheden over. De generaal *von Wedell* zond in alle rigtingen detachementen uit om gevangenen te maken en morgen zouden de bosschen langs de Warthe doorzocht worden. Gisteren avond werd met het invallen van den nacht een sterk detachement van hier naar Rogalin afgezonden, met het doel om die insurgenten, welke zich sedert de verrassing van eergisteren aldaar weder verzameld mogten hebben, alsook die van het hoofdkorps van *Schroda* gevlugt zijn en zich naar Rogalin hebben gewend, te overvallen. Volgens zoo even ontvangene tijdingen bevond zich te Rogalin slechts een kleine troep *Sensenmänner*, die op het eerste schot de vlugt namen, met achterlating van 4 mortieren, 2 wagens met ammunitie en eenige geweeren. In de kelders van het slot werden nog 100 zakken zout gevonden, die aan een transport ontnomen waren. Ik zal thans met de ontwapening regelmatig voortgaan om nieuwe pogingen tot opstand te voorkomen. *Zoo even wordt Mieroslawsky gevangen binnen gebragt;* hij had zich met nog drie anderen bij een' edelman, 2½ mijl van hier verborgen; ik zal hem zoo spoedig mogelijk naar Küstrin zenden. Hij had zich aan de kapitulatie willen onderwerpen, maar durfde niet in het leger terugkeeren, hetgeen ik gisteren reeds door den heer *Taczanowski* wist."

De *Posener Ztg.* zegt hierover nog het volgende: De hoofdmagt der Polen heeft zich in de bosschen verstrooid, niemand weet waarheen. Eene groote afdeeling der insurgenten zou onder aanvoering van *Jan Palacz* naar het land van Schrimm getrokken en niet voornemens zijn de wapens vrijwillig neder te leggen. Zoo is het dus zeer waarschijnlijk dat de insurgenten zich spoedig op eene andere plaats, misschien bij Inowraclaw, weder zullen vertoonen.

— In het dorp Kowalsky, noordoostelijk van Schwersenz, werd *Mieroslawsky* door den kapitein *von Sanden* of zijne soldaten zoo op het oogenblik gevangen genomen, toen hij met eenige edellieden op een' open wagen wilde afreizen. Hij heeft zijn' zwaren baard afgeschoren, en werd daardoor niet terstond herkend. — *Heliodor von Skorzewski* is op last van zijne landgenooten naar Parijs vertrokken. — De op den 9den binnengebragte commissaris van justitie is onder alle Poolsche gevangenen de eenige, die aan handen en voeten geketend is. De gevangenen worden overigens met veel menschelijkheid behandeld. De vereeniging om voor de Duitsche belangen te waken, heeft aan den aartsbisschop een schrijven gerigt, waarin zij hem zijne heillooze deelneming in de bloedige gebeurtenissen op het ernstigste voorhoudt en hem oproept om van zijnen met bloed bevlekten aartsbisschoppelijken zetel afstand te doen.

Berlijn, 13 mei. In de *Pruis. Staats-Anz.* vindt men de volgende verklaring van het staatsministerie: »De terugroeping van Z. K. H. den prins *van Pruisen*, door het staats-ministerie aan den Koning voorgesteld, heeft bij een gedeelte van de bevolking der hoofdstad tegenspraak gevonden. Ons door den Koning goedgekeurd voorstel berust op de overtuiging der noodzakelijkheid, dat hij, die het naast aan den troon staat, niet buiten de grenzen des vaderlands mag vertoeven, in het oogenblik, dat de nieuwe staatsregeling tusschen vorst en volk zal worden vastgesteld. Wij zien daarin voor de toekomst van het vaderland, voor de eenheid tusschen troon en volk, voor de kracht van den staat, een waarborg die dubbel gelukkig is in een oogenblik, waarin Pruisen geroepen is, om met de wapenen op de Duitsche grenzen, en met redenen in twee groote vergaderingen, zijnen ouden roem van dapperheid en geestbeschaving te handhaven. Wij twijfelen ook geenszins, dat de verhandelingen in de vergadering, die wij alleen als de ware vertegenwoordiging van het geheele Pruisische volk mogen erkennen, gelegenheid zullen aanbieden, het doel van het verblijf van den Prins *van Pruisen* in het vrije Engeland en van zijne terugreis over het door zijne instellingen zich onderscheidende België, in een waar licht te stellen. Het gansche land zal dan de overtuiging erlangen, dat de Prins vast besloten heeft, met vertrouwen de nieuwe baan te betreden, die door de regering des Konings is ingeslagen, en dat de regering in hem eene krachtige ondersteuning zal vinden bij de uitvoering der voorstellen, die zij voornemens is, in het belang der bevestiging van de vrijheid, aan de bijeen te roepen vergadering te doen. Hierdoor zal dan alle bezorgdheid voor reactionnaire neigingen wijken en het nog steeds gestoorde vertrouwen op wet en orde, tot heil van alle klassen des volks worden hersteld.

»De bewoners van Berlijn zullen met ons de overtuiging deelen, dat dit doel niet kan worden bereikt, wanneer, gelijk gisteren is geschied, verder pogingen worden aangewend, om door deputatiën, van groote volksmassa's vergezeld, op het besluit der regering te werken. Iedere wettige regeringsmagt en met haar de heerschappij der wet, waarop alleen de vrijheid rust, wordt in gevaar gebragt, wanneer door zoodanige demonstratiën de verandering van regeringsbesluiten wordt gevorderd. Hoe zeer de regering ook wenscht, dat de openbare meening, zoo wel uit de hoofdstad als uit de overige deelen des lands, zich openbaar maakt, zoo kan zij echter verlangen, dat dit alleen langs wettigen weg geschiede. De beslissing over de, door haar genomene maatregelen zal zij van de volksvertegenwoordigers afwachten. Bij deze, volgens hare meening, alleen waardige beginselen, vertrouwt de regering op de goede, dikwerf geblekene gezindheid der bewoners van Berlijn."

In weerwil van deze verklaring blijft de bevolking zeer ongunstig voor den prins gestemd, en vreesde men zelfs voor eene stoornis der rust, bij gelegenheid der morgen te houden wapenschouwing over de burgerwacht, die dan ook, ten gevolge der heerschende opgewonden stemming der bevolking, is afgezegd. Op de muren werden billetten aangeplakt, waarin hevig tegen den maatregel der regering werd geijverd, en afgevaardigden der burgers begaven zich naar den minister, om de intrekking van het besluit te verkrijgen. De ministers *von Schwerin* en *Auerswald* hebben verklaard, dat zoodra de algemeene wensch der burgers hun geopenbaard zou zijn, zij ook voor de intrekking van den maatregel zouden stemmen; zij hadden gemeend, dat het volk de terugroeping van den prins wenschte.

ENGELAND.

Londen, 13 mei. Volgens berigten, per *Washington* van Amerika ontvangen, bestaat er twijfel nopens de ratificatie van het vredestractaat door de Mexicaansche regering.

De heer *Freairer* arriveerde den 16den maart te Mexico met instructiën voor generaal *Butler*, ten einde den heer *Trist* als gevangene naar Washington terug te zenden. Generaal *Butler* deelde de bevelen des gouvernements aan den heer *Trist* mede en gaf zijn voornemen te kennen dezelve ten uitvoer te leggen. De heer *Trist* schreef een' langen brief aan den generaal, waarin hij diens regt hem te arresteren ontkende, maar deze gaf ten antwoord, dat hij zijne instructiën naar de letter zou uitvoeren.

Den 2den april vertrok een convooi van 400 wagens en 3000 pakezels van Vera-Cruz naar Mexico, en werd onder weg door de guerillas aangevallen, die zich slechts van zeven ezels meester konden maken.

De berigten van Vera-Cruz loopen tot 9 april. Generaal *Santa Anna* heeft zich den 4den dier maand te Antigua op eene Spaansche brik naar Jamaica of Havana ingescheept. Zijne eigenlijke bestemming is onbekend.

Te Washington is eene groote demonstratie gehouden, ter eere van de Fransche omwenteling.

Men vermoedt, dat de heer *Polk*, de tegenwoordige president der Vereenigde Staten, bij de aanstaande algemeene verkiezingen in november, als zoodanig herkozen zal worden.

FRANKRIJK.

Parijs, 13 mei. De Nationale Vergadering opende heden ten een ure hare zitting. Het loopende gerucht, dat 12,000 werklieden beproeven zouden de zaal binnen te dringen, heeft de ontwikkeling eene groote militaire magt ten gevolge gehad.

Evenwel, in plaats van 12,000 personen naderden slechts 4 à 500 de zaal, onder de kreten van: *leve Polen!* Deze hoop volks bleef echter op het plein *de la Madeleine* staan, terwijl eene afdeeling van 200 personen tot aan den ingang van de brug der Eendragt naderde. Uit deze groep scheidde zich eene commissie van 25 leden af, ten einde aan de vergadering eene petitie over te brengen. Op dit oogenblik rukten vier kompagniën van de nationale garde uit van het plein der zaal, naderden de brug en sneed die commissie den verderen weg af. De commissie voor Polen zich met den aanvoerder der troepen verstaan hebbende, wordt alleen toegestaan de brug over te gaan; doch de zaal niet kunnende binnentreden, verzocht zij den heer *Vavin* hare petitie aan de vergadering aan te bieden, die dit ook deed, zoowel als de heer *Bavoux*. De petitie, van 2000 onderteekeningen voorzien, vraagt eene gewapende of niet gewapende tusschenkomst ten gunste van Italië en Polen. Daarop stelde de heer *Vivien*, als rapporteur van de daartoe benoemde commissie, een dekreet voor, waarbij bepaald wordt: dat zij die voor meer dan één departement gekozen zijn, vóór den 15den eerstkomende kiezen moeten, welk departement zij wenschen te vertegenwoordigen; dat de vergadering door het lot zal bepalen het te vertegenwoordigende departement, ingeval de benoemden zelven niet gekozen mogten hebben, en dat de nieuwe verkiezingen op 5 juni eerstkomende, en voor Corsica en Algerië voor 20 juni eerstkomende plaats zullen hebben. Dit dekreet werd door de vergadering aangenomen; evenwel niet zonder dat daarbij eene discussie ontstond, waarvan het onderwerp van het hoogste belang is. In het door de commissie voorgestelde dekreet namelijk, bevond zich de navolgende uitdrukking: »Op bevel van den president der vergadering, zal de minister van Binnenlandsche Zaken den dag bepalen, waarop de verkiezingen plaats zullen moeten hebben." Tegen deze redactie verzette zich de heer *Flocon*, minister van koophandel, daar hij zegt, dat daardoor de magt *der uitvoerende commissie* zou vernietigd zijn, ofschoon van den anderen kant die uitdrukking dat voordeel zou hebben, dat de ministers eindelijk wisten, van wien zij hunne bevelen moesten ontvangen, waarvan zij tot nu toe onkundig waren. Op dit verzet van den heer *Flocon* ontstond eene levendige discussie, waaraan de heeren *Vivien* en *Dupin*, de oude, het grootste aandeel namen. De verklaring van den laatste, dat de Vergadering, door eene *uitvoerende commissie* te benoemen, geenszins hare alvermogende magt op anderen had overgedragen, werd met luide toejuichingen begroet, zoodat de zinsnede, door de commissie voor het dekreet voorgedragen, werd behouden. De zinsnede van den heer *Flocon*, waarmede deze de discussie over dit onderwerp sloot: »dat hij zich als minister, als burger voor den wil der vergadering boog," verwierf hem den meesten bijval, en is in zoo ver merkwaardig, dat zij eene groote afscheidingslijn daarstelt tusschen de verschillende leden, die de uiterste linkerzijden der vergadering zamenstellen.

De heer *Stourm*, draagt nu, als rapporteur van de commissie, belast met het opstellen van een dekreet, betreffene de committés en commissiën der Nationale Vergadering, eene uitvoerige beschouwing voor over de beginselen, volgens welke dit dekreet door de commissie werd opgesteld. Vervolgens deelt hij der vergadering het dekreet zelf mede, dat in zijne hoofdbepalingen van den volgenden inhoud is: De Nationale Vergadering wordt verdeeld in 15 committés, elk uit 60 vertegenwoordigers zamengesteld, als 1o. committé voor Justitie; 2o. voor Eeredienst; 3o. voor Buitenlandsche Zaken; 4o. voor Openbaar Onderwijs; 5o. voor Binnenlandsche Zaken; 6o. voor Departementale en Gemeentelijke Administratiën; 7o. voor Koophandel en Nijverheid; 8o. voor Landbouw en Grondeigendom; 9o. voor Marine; 10o. voor Oorlog; 11o. voor Algerië; 12o. voor Koloniën; 13o.

voor Finantiën; 14o. voor Openbare Werken en 15o. voor Burgerlijke en Crimineele Wetgeving. Deze committés zijn belast met het onderzoek der voorstellen en petitiën, betrekkelijk hunnen respectiven werkkring. Maandelijks benoemen zij een' voorzitter, onder-voorzitter en secretaris. Onafhankelijk van die committés kan de vergadering nog bijzondere commissiën benoemen voor de quaestiën, welke zij niet aan die committés meent te moeten verzenden.

De heer *F. Bastiat* is voor het voorstel; de rapporteur verklaart, dat de souvereiniteit en het initiatief ongetwijfeld bij de geheele Vergadering berusten; de heer *Lasteyrie* bestrijdt de instelling van committés, en de rapporteur verdedigt haar op nieuw. De minister van Justitie, *Crémieux*, spreekt in gelijken zin als de heer *Lasteyrie:* beiden willen de maandelijksche bureaux behouden. De heeren *Odilon-Barrot* en *Dufaure* staan daarentegen het stelsel van permanente committés voor, en eindelijk besluit de Vergadering, dat de Vergadering verdeeld zal worden in 15 committés, elk uit 60 leden bestaande. Dit besluit der vergadering kan als van zeer groot gewigt beschouwd worden; want, even als met het vorige decreet, stond daarmede, middellijkerwijze, de quaestie van de souvereiniteit der Vergadering in verband. Het is natuurlijk, dat die committés op de administratie der ministeriën eene groote magt zullen uitoefenen en derzelver vrijmagtige beweging belemmeren. Door dit besluit te nemen heeft de Vergadering getoond consequent te blijven in haar stelsel, om bijna alle magten in zich te concentreren, en de heer *Crémieux* heeft, door met talent de waarschijnlijke uitkomst van het bestaan dier committés — het gevaar van eene onderdrukking der meerderheid door de minderheid — uiteen te zetten, wel ver van het voorstel te doen verwerpen gelijk hij dacht, de aanneming daarvan slechts te beter verzekerd.

De heer *Portalis* stelt nu voor een committé van arbeid en vooruitgang te benoemen, omdat hij de quaestie van den arbeid als de groote vraag van de toekomst erkent. Hij had tegen de vorming van een ministerie van gelijken naam gestemd, omdat hij het budget met geene nieuwe lasten heeft willen bezwaren. Dit voorstel werd onder anderen, ook door den heer *Emanuel Arago* ten krachtigste ondersteund, en eindelijk nam de Vergadering *met algemeene stemmen* het voorstel aan, strekkende, om een committé voor den arbeid te benoemen, belast met het opsporen van de middelen om het lot der arbeiders te verbeteren, bepalende de Vergadering daarenboven, dat de reeds te dien einde benoemde commissie met dit committé ineengesmolten zou worden. De heer *Louis-Blanc*, oorspronkelijk voorsteller van een ministerie van arbeid en vooruitgang, heeft, ofschoon in de vergadering aanwezig, niets voor, niets tegen het voorstel van den heer *Portalis* gezegd; hij nam het diepste stilzwijgen in acht.

Op voorstel van den heer *Felix Pyat*, wordt het committé van Binnenlandsche Zaken verdeeld in een committé van Binnenlandsche Zaken en een voor Kunsten. De tot dus ver tamelijk geheerscht hebbende orde ontaardt echter thans weder in de wanorde der vorige zittingen, zoodat onderscheidene sprekers te gelijk het woord voeren, vele voorstellen in hetzelfde oogenblik gedaan worden, en de president, in de onmogelijkheid zijnde de orde te herstellen, de zitting opheft en tot maandag verdaagt.

— De heer *Bethmont* heeft gisteren zijn ontslag ingediend als minister van Eeredienst; dit ministerie zal nu, even als vroeger, bij dat van Openbaar Onderwijs gevoegd worden.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, *15 mei.* Wij ontvangen eenen gedrukten brief, door den tijdelijken minister van Oorlog aan den Koning gerigt, ter openlegging zijner gevoelens nopens de grondwets-herziening. De minister verklaart de algemeene strekking van het ontwerp der commissie van 17 maart jl. niet te kunnen beamen, omdat naar zijn gevoelen, de zucht tot het verkrijgen der republiek te zeer daarin doorstraalt. Z. Exc. kon zich des noods met de directe verkiezingen vereenigen, maar verklaart zich tegen de onbepaalde vrijheid van vereeniging voor alle ingezetenen. Hij wil behouden hebben de bepalingen der bestaande grondwet omtrent de inrigting van het huis des Konings omtrent het oppergezag des Konings over de vloten en legers, omtrent de benoeming en het ontslag der officieren, terwijl hij de bevordering en het pensioneren door de wet wil laten regelen. De minister verklaart zich tegen den geest van artikel 56 over de koloniën, als *te veel* en *te weinig* aan de Staten-Generaal, gevende, tegen het beginsel, waarop de bepalingen voor de Eerste Kamer rusten, tegen de slotbepaling van art. 72, welke een nieuwen gepreviligieerden stand in de maatschappij vaststelt, tegen de uitsluiting van den militairen stand in art. 86, tegen art 116 eindelijk, omdat de schrijver de leden der Provinciale Staten, even als die der Eerste en Tweede Kamer, wil benoemd zien voor negen jaren, met aftreding van een derde om de drie jaren. Na nog eenige veranderingen van ondergeschikt belang te hebben voorgesteld, neemt de minister in zijne brochure op eene geheel veranderde redactie van het 8ste hoofdstuk, over de *defensie*.

(*Hand.*)

's Gravenhage, *15 mei.* Reeds gisteren heeft de nieuwe tijdelijke minister van Binnenlandsche Zaken, de heer *de Kempenaer*, in den ministerraad zitting genomen. Heden morgen ten 10 ure heeft de heer *Luzac* die portefeuille aan zijnen opvolger overgegeven. De heer *de Kempenaer* heeft bereids de werkzaamheden aangevangen.

— Er is bij de gebroeders *van Cleef*, alhier en te Amsterdam, een geschrift uitgekomen van den graaf *Schimmelpenninck*, waarin de redenen worden blootgelegd, die hem hebben doen besluiten tot het verzoeken van een eervol ontslag uit zijne betrekkingen van tijdelijken president van den ministerraad, tijdelijken minister van *Finantiën* en tijdelijken minister van Buitenlandsche Zaken.

(*Hand.*)

— Men zegt, dat baron *Bentinck*, buitengewoon gezant te Brussel, uitgenoodigd is deel aan het nieuwe ministerie te willen nemen, en zich met de portefeuille van buitenlandsche zaken te willen belasten.

(*Overgenomen uit het* Bijblad.)

Het *Journal de la Haye* bevestigt deze tijding, welke het zegt afkomstig te zijn uit eene gewoonlijk goed onderrigte bron en voegt er bij, dat de generaal *Voet* zou benoemd worden tot minister van Oorlog en dat ook de heer *Storm* deel zou uitmaken van het nieuwe ministerie. Men ziet dus dat men de geheele commissie tot herziening deel wil geven aan het bestuur, op het uitstekendste lid na.

Breda, *12 mei.* Ook hier ter stede circuleert sedert eenige dagen een adres, ontworpen door de alhier bestaande *Handels-Societeit*, hetwelk reeds door het meerendeel der leden en vele andere aanzienlijke, alle stemgeregtigde ingezetenen dezer stad onderteekend zijnde, eerlang èn aan de Tweede èn aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal, met betrekking tot de met reikhalzend verlangen, door het grootste gedeelte van het Nederlandsche volk te gemoet geziene wordende grondwetsherziening zal worden aangeboden.

Wij zijn in de gelegenheid geweest inzage van dat belangrijke stuk te nemen en achten het niet ondoelmatig, hiervan een kort uittreksel mede te deelen.

Nadat daarin gewag is gemaakt van de levendige belangstelling die deze gewigtige zaak in deze streken heeft opgewekt en welke steeds meer en meer klimmende is, naar gelang het oogenblik nadert, waarop men de door Z. M. den Koning gedane toezegging verwezenlijkt hoopt te zien, en in krachtvolle woorden de droevige gevolgen zijn geschetst, welke eene onverhoopte teleurstelling, uitstel, belangrijke afwijking of inkorting van de hoofdbeginselen, vervat in het ontwerp der staats-commissie zoude na zich slepen, worden de leden der beide Kamers in dat adres onder anderen verzocht, om vooral niet toe te stemmen in eenige belangrijke afwijking van die hoofdbeginselen, als daar zijn in de voornaamste plaats: de onschendbaarheid des Konings, de afschaffing der standen als staatkundige ligchamen, de ontbindbaarheid der beide Kamers der Staten-Generaal, de verantwoordelijkheid van het ministerie, de onbeperkte vrijheid van godsdienst en van het onderwijs, het regt van vereeniging, de regtstreeksche en zoo veel mogelijk uitgebreide verkiezingen, zoowel voor de leden van de beide Kamers der Staten-Generaal als van die der gewestelijke en plaatselijke besturen, enz.

Met betrekking tot de verkiezingen vindt men ook nog in dit stuk den wensch geuit, dat het voorgedragen minimum voor den census om deel te nemen aan de verkiezing van leden der beide Kamers ad ƒ 20, aanzienlijk verlaagd moge worden, op dat niet *onder den schijn van regtstreeksche verkiezingen* een al te aanzienlijk deel van de kern der burgerij zich hiervan later in de toepassing zie uitgesloten. Men verneemt alzoo, dat bij voorbeeld die census onder anderen voor Breda niet meer dan ƒ 30 zoude moeten kunnen bedragen; zoomede, dat het bedrag der verkiesbaarheid voor de leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal mede aanmerkelijk verminderd worde of althans voor ieder kiesdistrikt het aantal verkiesbaren op niet minder dan twintig bepaald worde, des noodig aan te vullen uit de naaste schatpligtigen, opdat ook de keuze niet al te beperkt zij, hetgeen toch anders in deze streken ongetwijfeld het geval zoude moeten zijn.

Ten slotte geven de adressanten het dringend verlangen te kennen, dat bij het vurig gewenschte nieuwe stelsel krachtdadige pogingen mogen worden aangewend tot vermindering van de zware lasten, onder welke het Nederlandsche volk maar al te zeer gebukt gaat en waartoe eene aanzienlijke vereenvoudiging in alle takken van bestuur zoude kunnen leiden, indien deze, zoo de adressanten welmeenend wenschen, met krachtige hand mogt worden aangevangen; dat eindelijk door *eene spoedige invoering der nieuwe grondwet* de in deze moeijelijke dagen zoo zeer noodige eensgezindheid onder het volk van Nederland meer en meer bevorderd en bevestigd moge worden.

(*N. R. C.*)

Arnhem, *16 mei.* Door een aantal aanzienlijke, meestal volkrijke gemeenten, uit het arrondissement Winschoten, provincie Groningen, zal eerstdaags het navolgend adres aan den Koning worden aangeboden en hiervan tevens een duplicaat aan de Tweede Kamer; met verzoek om genoemd adres naar eisch te ondersteunen.

Aan Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Sire!

De ondergeteekenden, allen landbouwers en welgezeten burgers uit het arrondissement Winschoten, provincie Groningen, hebben vol vreugde de berigten ontvangen betrekkelijk de hervorming onzer grondwettige instellingen, dezer dagen door U. M. voorbereid, — en verklaren over 't algemeen hoogelijk te zijn ingenomen met het ontwerp der gewijzigde grondwet van de commissie, bij Uwer Majesteits besluit van den 17 maart jl., tot dat einde ingesteld. — Reeds de tijdige openbaarmaking van dat belangrijk staatsstuk, om aan het oordeel der natie te worden onderworpen, getuigt van vooruitgang; doch spoort hen tevens aan tot hunnen pligt, om U. M. eenige hunner belangrijkste aanmerkingen hierop en hunne wenschen kenbaar te maken. — Supplianten hopen toch, Sire! dat er thans voor de trouwe Nederlandsche natie een nieuw en beter tijdperk zal aanbreken omtrent hunne staatshuishoudelijke aangelegenheden, dan de voorafgaande tijdperiode heeft opgeleverd, en welke zich heeft gekenmerkt door het tegengaan en verdooven van eenen nationalen geest en daaruit spruitende onverschilligheid omtrent 's rijks politische aangelegenheden, — door het uitdeelen van buitensporige gunsten en bezoldigingen aan heirlegers van gunstelingen, ten koste der natie en van het algemeen belang, — door hatelijke en vele klassen van ingezetenen in armoede dompelende belastingswetten, als de accijnsen, en hieronder vooral die op het geslagt, gemaal en den turf, benevens de drukkende, de nijverheid belemmerende en de zedeloosheid krachtig in de hand werkende belasting op de werkboden en sommige dienstboden, althans voor burgerlijke huishoudingen, — door het achterwege blijven van vele nuttige inrigtingen en ondernemingen, welke anders den landbouw en de overige takken van nijverheid aanmerkelijk zouden hebben kunnen ondersteunen en vooruit helpen: doch vooral ook in betrekking tot eene verbeterde nationale opvoeding der jeugd, inzonderheid uit de armere volksklasse, om door derzelver veredeling en ontwikkeling van het menschelijke, tot een' magtigen hefboom tegen een schromelijk veldwinnend pauperisme te kunnen verstrekken; terwijl het nationaal vermogen, hetwelk toch in de eerste plaats tot zoodanige en andere einden, die van wezentlijk nut zijn voor de maatschappij in het algemeen, dient te worden besteed, als bereids is aangemerkt, meestal nutteloos, of liever schandelijk aan gefavoriseerden werd verkwist, — door eene kleingeestige en het licht schuwende vervolgzucht — eindelijk —, van velen onzer gewezene ministers, tegenover eene dusgenoemde vrije drukpers; waar dezelve cordaat genoeg was, om de waarheid aan het licht te brengen, en nog zoo veel meer; doch hetwelk hier niet alles kan en behoort te worden opgesomd.

Thans, Sire! is het intusschen geen tijd langer aan zwakke toegefelijkheid den toegang te verleenen: integendeel houden de ondergeteekenden het er voor, dat zij, welke waarlijk hun vaderland, hunnen Koning, den vrede en de rust beminnen, in deze oogenblikken van spanning, onrust en het somtijds bloedig streven der volken, om zich mondig te verklaren, ten duurste verpligt zijn, om, zoowel rond en vrij, als met bescheiden' eerbied, voor U. M. der waarheid te huldigen. Zij verzoeken dan ook, dat dit hun adres uitsluitend uit zulk een oogpunt moge worden beschouwd.

Als boven gezegd, heeft het ontwerp der bedoelde staats-commissie, in 't algemeen, aan de verwachting der ondergeteekenden beantwoord, en in menigerlei opzigt hunne wenschen bevredigd; zoodat zij hopen en verwachten, dat hetzelve dan ook, in zoo ver, noch bij onze ministers, noch bij de raden van state, noch bij de Kamers tegenstand zal ontmoeten. Het zij hen echter vergund om desaangaande eenige van hunne belangrijkste bedenkingen daartegen zoo beknopt mogelijk, doch tevens met gepaste vrijmoedigheid, voor te dragen.

De eerste betreft de wetgevende magt, over de koloniën volgens artikel 56. In overeenstemming met het voorstel der negen leden onzer Tweede Kamer, welke in 1844, met cordate onafhankelijkheid, een ontwerp van gewijzigde grondwet aan die Kamer aanboden, wenschen zij dit nader aan de wetgevende magt, aan de Staten-Generaal nevens den Koning onderworpen.

Art. 65 bepaalt: »De Koning heeft het regt om de voorstellen, hem door de Staten-Generaal gedaan, al of niet goed te keuren." — De ondergeteekenden wenschen hier bijgevoegd: »doch zal hij in het laatste geval de Kamer ontbinden; en dit voorstel in eene eerstvolgende vergadering op nieuw ter tafel kunnen worden gebragt."

Artikel 72. (over de kieswet) bepaalt, onder anderen: »Zij, die den graad van doctor bij eene Nederlandsche hoogeschool verkregen, zijn, aan de laatste voorwaarde (de schatpligtigheid voor het kiezerschap nl.) niet onderworpen." — De ondergeteekenden wenschen deze bepaling verder uitgestrekt tot personen, welke men veronderstellen mag daartoe hoog genoeg in de beschaving te staan, als bij voorbeeld tot gevestigde schoolonderwijzers van den tweeden rang, tot leeraren en anderen, wier maatschap-

pelijke betrekkingen tot de uitoefening van het kiezerschap genoegzame kunde veronderstellen.

Art. 77 bepaalt onder anderen: »De leden dezer Kamer hebben zitting gedurende drie jaren." — De ondergeteekenden zouden hiervoor liever eene kortere tijdperiode, nl. niet langer dan voor twee jaren, hebben gesteld gezien.

Art. 81 bepaalt onder anderen: »Als verdere schadeloosstelling (boven vergoeding van reiskosten namelijk van de leden der 2e Kamer) wordt hun toegelegd eene som van ƒ2000 's jaars." — In het geval dat alle rijks-bezoldigingen naar dien maatstaf mogten worden ingekrompen, hechten de ondergeteekenden aan het genoemde bedrag hunne goedkeuring en zouden dit van harte toejuichen: maar ook nog, in het veronderstelde geval, wanneer de rijke tractementen van velen der hoogere ambtenaren tot op de helft wierden verminderd, ook dan nog zou hiertusschen en de genoemde geringe toelage van hen, welke geroepen worden om voor de regten der natie te waken en toe te zien dat er van 's lands penningen een goed gebruik worde gemaakt, geene evenredigheid bestaan en zou dan ook nog gerustelijk aanzienlijk mogen worden verhoogd of wel verdubbeld.

Art. 84 bepaalt: »Niemand kan te gelijk lid der beide Kamers zijn." De ondergeteekenden wenschen hieraan toegevoegd: »Niemand, buiten militaire officieren, mag als lid van de 1ste of 2de Kamer worden toegelaten, welke op de eene of andere wijze, onder welken naam dan ook, bezoldiging trekt uit 's lands kas, tenzij hij hiervan vooraf afstand hebbe gedaan; noch gedurende zijn lidmaatschap van het gouvernement eene winstgevende betrekking aannemen."

Art. 132 bepaalt onder anderen: »De wet kan verordenen dat de voorzitter door den Koning worde benoemd." — De ondergeteekenden wenschen deze bepaling vervangen door eene andere, welke die benoeming aan stembevoegde ingezetenen overlaat.

Art. 183, de woorden: »Het geven van onderwijs is vrij, behoudens het onderzoek naar de bekwaamheid des onderwijzers en het toezigt der overheid, beide door de wet te regelen," wenschen zij aldus veranderd:" — Het geven van onderwijs is vrij; maar zal hetzelve, als een hoogst belangrijk onderwerp van aanhoudende staatszorg, door de wet worden geregeld."

Eindelijk nog zullen zij de vrijheid nemen, hunne bedenkingen in het midden te brengen, over het aangelegenste, doch ook teederste punt van allen, het betreft namelijk onzen finantiëlen toestand. — In het vertrouwen echter, dat zij het met Koning en vaderland wel meenen en voorstanders zijn van duurzame orde, rust en maatschappelijke vooruitgang, zullen zij ook hier rondborstiglijk hunne wenschen openleggen:

Art. 27 vv., boven andere voordeelen (vrijstelling nl. van sommige belastingen betreffende), bepaalt het inkomen des konings op een millioen gulden 's jaars; behalve het inkomen uit de domeinen, bij de wet van den 26 augustus 1822 afgestaan. — Dit inkomen, Sire! alsmede datgene, wat op 18jarigen leeftijd en na het huwelijk van den vermoedelijken troonopvolger en aan eene Koningin-weduwe, gedurende haren weduwlijken staat, wordt toegekend, is aan de ondergeteekenden, in verhouding van 's lands finantiëele krachten, te hoog voorgekomen. — De lasten Sire! zijn zoo verbazend hoog en drukkend geworden, dat eene groote bezuiniging en vermindering van dezelve volstrekt onvermijdelijk is geworden, zal men duurzaam op de tevredenheid en de toegenegenheid der burgers en middelstanden, jegens de hooge landsregering, durven hopen. De kiemen van ontevredenheid en meer en meer wrokkend ongenoegen over hooge, drukkende en hatelijke lasten, waaronder inzonderheid de meergenoemde accijnsen, zij openbaren zich luide en onverholen, op het land zoowel als in de stad, in de schamele hut van den daglooner zoowel als in onze deftige burgerwoningen. Het is eene ontevredenheid, Sire! van veruitziende gevolgen; indien hieraan, door groote finantiële bezuinigende maatregelen, geen paal en perk wordt gesteld. Zij vinden zich daarom gedrongen dit onder de oogen Uwer Majesteit te brengen, in het vertrouwen dat U. M. volgaarne bereid zal zijn tot het brengen van zoodanige offers, als de tijdsomstandigheden en de nood van zoo vele arme, hulpbehoevende ingezetenen, en waartoe er dagelijks meer en meer, uit den gezeten burgerstand, afdalen, zoo gebiedend vorderen! Zij nemen daarom de vrijheid, Sire! te verzoeken, het inkomen des Konings, met inbegrip der inkomsten van wege de domeinen, tot op vijf ton gouds 's jaarlijks te verminderen, en dat der andere leden van het Koninklijk Huis tot op de helft: of, wat het Koninklijk inkomen betreft, te bepalen, dat hetzelve door de wet worde geregeld, doch in geen geval zes of zeven ton gouds te boven mag gaan.

Verder verzoeken de ondergeteekenden, dat er uitgebreide afdoende vereenvoudigingen en groote bezuinigingen op de betrekkelijk veel te hooge tractementen onzer hooge ambtenaren, als ministers, staatsraden, commissarissen des Konings, en inzonderheid op die der ambtenaren voor de administratie, enz., enz., mogen worden gemaakt: alsmede op onze kostbare ambassades, op het departement van Oorlog, enz., waar almede de uitgaven in geene het minste verband staan tot de krachten eener altijd toch betrekkelijk kleine natie, ten overvloede gebukt gaande onder eene schuldenlast, welks cijfer zij schier niet anders dan met huivering kan hooren uitspreken.

Even als bij art. 55 en 57 wordt bepaald, dat de pensioenen van militaire officieren en andere ambtenaren, alsmede de bezoldigingen van de ambtenaren der regterlijke magt, door de wet wordt geregeld, zoo wenschen de ondergeteekenden, ten einde tot de zoo onvermijdelijke bezuinigingen te geraken, dat ook de bezoldigingen van de evengenoemde en andere hooge ambtenaren door de wet mogen worden vastgesteld en bepaald. — Zij hebben in dit belangrijk tijdstip van maatschappelijke ontwikkeling, — van het worstelen der menschheid om hervorming en vooruitgang, — om verbetering van heur lot en verbreking van die kluisters, welke haar drukten en de ontwikkeling en het streven naar hoogere politische volkomenheid der burgerlijke maatschappijen vijandig in den weg stonden, — op zulk een belangrijk tijdstip, hebben zij het van hunnen duursten pligt geacht, om, hoewel eerbiedig, tevens echter met die rondborstigheid hunne inzigten aan U. M. open te leggen, gelijk het gewigt van het oogenblik dit, tot het welzijn van hunnen koning zoowel als dat der natie gebiedend vordert. — Zulke veranderingen als die, waarnaar thans ieder reikhalzend uitziet, zijn toch niet zeldzaam in den gang der menschelijke ontwikkeling! Een enkele blik op de geschiedenis der volken is reeds genoegzaam, om te doen zien, dat dezelve langzamerhand het juk van barbaarsche willekeur en slavernij hebben afgeworpen, om in den loop der eeuwen tot dien trap van menschelijke en staatsburgerlijke vrijheid op te klimmen, waarop zij zich thans zien geplaatst; doch welk streven naar vooruitgang, van wege den zoo dwazen als ijdelen tegenstand dier invloedrijke individuën, welke hunnen tijd niet begrepen en waaraan het in geen tijdgewricht heeft ontbroken, zeldzaam zonder groote schokken en roeringen plaats heeft gevonden: hoewel dan ook steeds minder verschrikkelijk, naar mate de menschheid meer in beschaving, veredeling en onbekrompenheid van inzigt won. — De ondergeteekenden juichen daarom van ganscher harte de krachtige handelwijze Uwer Majesteit toe, om nog ter regter tijde, met vaste hand, het roer van staat aan te vatten, ten einde die rigting te nemen, waar, onder de tegenwoordige tijdsomstandigheden, alleen het behoud te vinden is; op den weg nl. der hervorming.

Zij nemen dan thans de vrijheid, Uwe Majesteit eerbiedig te verzoeken, niet te rusten, voor die schoone taak, in overeenstemming met de behoeften van den tijd, ten einde toe is afgewerkt; de opgenoemde en andere drukkende belastingen afgeschaft en, zoo veel noodig, door billijkere en meer doelmatige zijn vervangen, en om overigens aan de hierboven uitgedrukte wenschen, welke die van verre weg het grootste en beste gedeelte der natie zijn, gevolg te doen geven. Q. F.

Arnhem, 16 mei.

In het nommer van ons *Bijblad* van heden, hebben wij de volgende stukken medegedeeld: 1. Een artikel over *den Brief van den minister Nepveu.* 2. Binnenlandsche berigten: geschrift van graaf *Schimmelpenninck*; de baron *Bentinck* gedoodverwd als minister van Buitenlandsche Zaken; Limburgsche zaken. 3. Buitenlandsche berigten: Nationale Vergadering; manifestatie ter gunste der Polen; het verslag van den heer *de Lamartine* over de Buitenlandsche zaken; tijdingen uit Italië, Spanje, Pruisen, het Noorden, Oostenrijk enz.

Jongste nieuwstijdingen.

Arnhem, 16 mei.

De berigten uit Frankrijk melden niets nieuws. Er hebben van tijd tot tijd nog oploopen plaats. Het volk schijnt ontevreden te zijn, dat het feest van den 14den mei is uitgesteld tot den 21sten.

Er hebben voortdurend onder de werklieden vele stakingen van den arbeid (*grèves*) plaats.

De meeste Parijssche dagbladen gelooven dat de oorlog op handen is. Onder anderen de *Presse.*

Over de operatiën van het Piemontesche leger heeft men geene stellige berigten. Evenwel is het zeker dat de legerafdeelingen van den generaal *Nugent* en *Radetski* zich niet vereenigd hebben.

Correspondentie.

De jongste benoemingen aan de hoogeschool te Leijden kan niet geplaatst worden. *Nieuwe belasting* ook niet. De brief uit Utrecht van A. D. G. en *de Hoogleeraar in de Scheikunde Dr. G. J. Mulder en de Koopman in Levertraan Dr. L. J. de Jongh* ook niet. Aan het verzoek uit Leiden zal voldaan worden, zoodra wij er gelegenheid voor vinden. Hetzelfde geldt ten aanzien van het verzoek uit Rotterdam van den 28sten april.

Advertentiën.

Heden beviel van eenen welgeschapen Zoon, *C. C. Bleckmann*, geliefde Echtgenoote van

Arnhem,
den 15den Mei 1848. *J. H. Tromp.*

Mijne geliefde Echtgenoote *Henrica Gertruda Atsma van Fennema* overleed heden in den ouderdom van 51 jaren, na eene echtverbindtenis van bijna 34 jaren.

Arnhem,
den 15den Mei 1848. *G. de Jongh.*

Eenige kennisgeving.

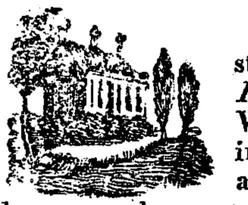

Ten overstaan van den te *Velp* standplaats hebbenden Notaris *van Rosenthal*, zal men, op Woensdag den 24sten Mei 1848, in het Logement *de Groote Zwaan* aldaar, bij Inzetting, en 14 dagen daarna, alzoo op Woensdag den 7den Junij daaraanvolgende in het *Heeren-Logement*, mede te dier plaats, bij toeslag, beiden des morgens ten 10 ure, in het openbaar veilen en verkoopen:

Het aanzienlijk, fraai en rentgevend LANDGOED, *Scherpenhoff*, gelegen onder *Rheden*, nabij *Velp*, in de nabijheid van den Straatweg, bestaande in kapitaal HEERENHUIS, met een GESTOELTE in de Kerk der Hervormde Gemeente te *Rheden*; afzonderlijke WONINGEN voor Koetsier en Tuinman, ruim KOETSHUIS, met STALLING voor 6 Paarden, eigen VISSCHERIJ in de, hetzelve gedeeltelijk doorsnijdende, *Laak*, MOESTUINEN, BOOMGAARDEN, eene aanzienlijke hoeveelheid zwaar OPGAAND EIKEN- en ander HOUT, doorsneden met WANDELINGEN, BOUW en UITERWAARDE WEILANDEN, alles aan elkander gelegen, volgens Kadastrale Opmeting groot ongeveer 90 Bunders en breeder omschreven bij aangeslagen Billetten; de INBOEDEL en RIJTUIGEN op dat Landgoed, zullen binnen 14 dagen na den toeslag mede in het openbaar worden verkocht.

De Voorwaarden van Verkoop, mitsgaders de Kadastrale Kaarten van gezegd Landgoed, zullen 14 dagen voor de Inzetting ten Kantore van genoemden Notaris ter bezigtiging liggen, terwijl bij denzelven in Persoon of met *vrachtvrije brieven*, nadere Inlichtingen te bekomen zijn.

Nog zal dezelfde Dagen worden geveild een HEERENHUIS met Uitgestrekte TUINEN, staande aan den Straatweg midden in het Dorp *Velp.*

Bij toeval UIT DE HAND TE KOOP, het aanzienlijke BUITENVERBLIJF *Villa Nova*, in de nabijheid van *Arnhem*, aan den Straatweg naar *Velp*, hetwelk zoo wel door vrolijkheid van ligging als schoonheid van uitzigt bijzondere opmerking verdient.

Alles in den besten staat van onderhoud, waaronder de TUIN en WANDELINGEN en geschikt om dadelijk te worden betrokken.

Over dit perceel zijn nadere inlichtingen te bevragen ten Kantore van Mr. *W. H. Taaij*, Notaris te *Arnhem.*

205de Koninklijke Nederlandsche Loterij.

Ten Kantore van *A. de Bruin*, in de Oeverstraat te *Arnhem*, zijn HEELE en GEDEELTEN van LOTEN, in Koop, Huur en doorgefourneerd volgens plan te bekomen. — De trekking der eerste klasse begint den 29sten Mei 1848.

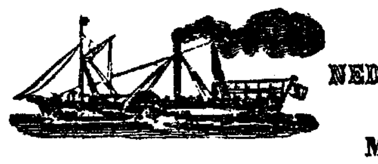

STOOMVAART voor den NEDER- EN MIDDEN-RIJN. DUSSELDORPSCHE MAATSCHAPPIJ.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam:*

Elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens omstreeks 9 ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorf* en *Mannheim:*

Elken Maandag, Woensdag en Zaturdag, des namiddags om 3¼ ure.

Nadere inlichtingen geeft de Agent te *Arnhem*
C. Balck.

** Bij den Boekhandelaar *P. H. van den Heuvell*, te *Leiden*, ziet thans het licht, en is door hem alom ten vervolge verzonden:

2de Deel, 1ste Aflevering, van:

A. von HUMBOLDT, KOSMOS. *Ontwerp eener Natuurkundige Wereldbeschrijving.* Prijs ƒ1.75

Marktprijzen.

Nijmegen, 15 mei 1848.

Over het geheel was onze graanmarkt in eene lusteloose gesteldheid, de boeren bleven meestal op vorige prijzen houden, tot welke koopers niet genegen waren, alleen *Boekweit* was hooger. *Hooglandsche Tarwe* ƒ10 à ƒ11, doch weinig verkocht; *Cleefsche* en *Inlandsche* ƒ8 à ƒ9; mindere en geringe ƒ7.25 à ƒ7.75. — *Rogge*, bij het begin der markt tot vorige prijzen, van ƒ5.75 à ƒ6 gekocht, doch later tot ƒ5.50 aangeboden. — *Gerst* van ƒ3.50 à ƒ4 geveild, zonder handel. — *Boekweit* ƒ6.40 à ƒ7. — *Haver* ƒ2 à ƒ3. — Het warme weder schijnt van gunstigen invloed te zijn op de *Koolzaad*-planten, zoodat vele boeren, die hetzelve hebben afgemaaid en omgeploegd, ten einde nog Zomergranen te kunnen herzaaijen, daarover berouw gevoelen, nu men bij anderen ziet, dat het veel beter wordt dan men verwacht heeft.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 16 Mei 1 El 8 Palm 5 Duim; gew. 0 D. gev. 10 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.